

EUROPAPARLAMENTET

2014 - 2019

Plenarhandling

A8-0037/2014

17.11.2014

BETÄNKANDE

om EU och den globala utvecklingsramen efter 2015
(2014/2143(INI))

Utskottet för utveckling

Föredragande: Davor Ivo Stier

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	21
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KVINNORS RÄTTIGHETER OCH JÄMSTÄLLDHET MELLAN KVINNOR OCH MÄN.....	26
SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP.....	35
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	36

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om EU och den globala utvecklingsramen efter 2015 (2014/2134(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Förenta nationernas millenniedeklaration av den 8 september 2000,
- med beaktande av den rapport som FN:s öppna arbetsgrupp för framtagande av mål för en hållbar utveckling antog i juli 2014,
- med beaktande av den rapport som den mellanstatliga expertkommittén för finansiering av hållbar utveckling antog den 8 augusti 2014,
- med beaktande av ministerförklaringen från Politiska högnivåforumet för hållbar utveckling i juli 2014,
- med beaktande av FN:s rapport om millennieutvecklingsmålen 2014,
- med beaktande av slutdokumentet från högnivåmötet för det globala partnerskapet för utvecklingssamarbete i Mexiko i april 2014,
- med beaktande av Pekingdeklarationen och Pekinghandlingsplanen, som godkändes av den fjärde internationella kvinnokonferensen i september 1995, och efterföljande slutdokument,
- med beaktande av handlingsplanen från den internationella konferensen om befolkning och utveckling (ICPD), som antogs i Kairo 1994, och den efterföljande +20-utvärderingen,
- med beaktande av FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor av den 18 december 1979,
- med beaktande av FN:s jämställdhetsdiagram för 2012, som mäter hur jämställdhetsaspekterna i de åtta millennieutvecklingsmålen har förbättrats,
- med beaktande av resultatet av Förenta nationernas konferens om miljö och utveckling 1992 och av rapporten från den uppföljande konferensen om hållbar utveckling, som hölls i Rio de Janeiro (Brasilien) den 20–22 juni 2012,
- med beaktande av 2014 års rapport om mänsklig utveckling från FN:s utvecklingsprogram (UNDP) *Sustaining Human Progress: Reducing Vulnerabilities and Building Resilience*,
- med beaktande av den rapport om utvecklingsagendan för perioden efter 2015 som FN:s högnivåpanel lade fram i maj 2013,

- med beaktande av rapporten från FN:s konferens om hållbar utveckling, som hölls i Rio de Janeiro (Brasilien) den 20–22 juni 2012,
- med beaktande av den rapport om FN:s utvecklingsagenda för perioden efter 2015, *Realising the future we want for all*, som FN:s systemarbetsgrupp lade fram för FN:s generalsekreterare i juni 2012,
- med beaktande av resolutionen *Keeping the promise: united to achieve the Millennium Development Goals*, som FN:s generalförsamling antog vid sitt plenarmöte på hög nivå om millennieutvecklingsmålen under den sextiofemte sessionen 2010,
- med beaktande av handlingsplanen från Istanbul för de minst utvecklade länderna för perioden 2011–2020,
- med beaktande av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning,
- med beaktande av FAO:s rapport om livsmedelssituationen i världen,
- med beaktande av den förklaring och handlingsplan som antogs vid högnivåmötet om utvecklingsbiståndets effektivitet i Busan i december 2011,
- med beaktande av UNDP:s rapport *Beyond the Midpoint: Achieving the Millennium Development Goals*, som publicerades i januari 2010,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och den rättsliga ramen för mänskliga rättigheter,
- med beaktande av arbetet i FN:s systemarbetsgrupp om FN:s utvecklingsagenda för perioden efter 2015, under gemensam ledning av FN:s avdelning för ekonomiska och sociala frågor och UNDP, med stöd av alla FN-organ och i samråd med relevanta parter,
- med beaktande av Världshälsoorganisationens (WHO) globala strategi och handlingsplan för folkhälsa, innovation och immaterialrätt av den 24 maj 2008,
- med beaktande av Parisförklaringen om biståndseffektivitet och Accrahandlingsplanen,
- med beaktande av förklaringen om rätt till utveckling från 1986,
- med beaktande av det europeiska samförståndet om utveckling¹ och EU:s uppförandekod om komplementaritet och arbetsfördelning inom utvecklingspolitiken²,
- med beaktande av artikel 7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), som bekräftar att EU ”ska säkerställa samstämmigheten mellan all sin politik och verksamhet, med beaktande av samtliga sina mål”,

¹ EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

² Rådets slutsatser 9558/07, 15.5.2007.

- med beaktande av artikel 208 i EUF-fördraget, i vilken det anges att unionen ”ska ta hänsyn till målen för utvecklingssamarbetet vid genomförande av politik som kan påverka utvecklingsländerna”,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 juni 2014 *Ett anständigt liv för alla: från vision till kollektiva åtgärder* (COM(2014)0335),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 maj 2014 *En starkare roll för den privata sektorn i insatserna för att uppnå hållbar tillväxt för alla i utvecklingsländerna* (COM(2014)0263),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 30 april 2014, *A right-based approach, encompassing all human rights for EU development Cooperation* (SWD(2014)0152), som innehåller en uppsättning verktyg,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 27 februari 2013 *Ett anständigt liv för alla: att avskaffa fattigdom och ge världen en hållbar framtida* (COM(2013)0092),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 september 2012 *En grund för demokrati och hållbar utveckling: EU:s samarbete med det civila samhället på området yttre förbindelser* (COM(2012)0492),
- med beaktande av kommissionens offentliga samråd om utarbetandet av en EU-ståndpunkt avseende en utvecklingsram för tiden efter 2015, som hölls den 15 juni–15 september 2012,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen *Europeiskt samförstånd* från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen om Europeiska unionens utvecklingspolitik¹,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 april 2005 *Konsekvens i utvecklingspolitiken* (COM(2005)0134) och av slutsatserna från rådets (utrikes frågor) 3166:e möte den 14 maj 2012 *Att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: en agenda för förändring*,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014–2020²,
- med beaktande av sin rekommendation till rådet av den 2 april 2014 om FN:s generalförsamlings 69:e session³,

¹ EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

² EUT L 77, 15.3.2014, s. 44.

³ Antagna texter, P7_TA(2014)0259.

- med beaktande av sin lagstiftningsresolution av den 2 april 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om Europaåret för utveckling (2015)¹,
- med beaktande av sin resolution av den 13 juni 2013 om millennieutvecklingsmålen – att definiera en utvecklingsram för tiden efter 2015²,
- med beaktande av rådets (utrikes frågor) slutsatser av den 19 maj 2014 om en rättighetsbaserad strategi för utvecklingssamarbete som omfattar alla mänskliga rättigheter,
- med beaktande av rådets (utrikes frågor) slutsatser av den 12 december 2013 om finansieringen av fattigdomsutrotning och hållbar utveckling efter 2015,
- med beaktande av AVS–EU:s gemensamma uttalande av den 20 juni 2014 om utvecklingsagendan efter 2015,
- med beaktande av rådets (allmänna frågor) slutsatser av den 25 juni 2013 om den övergripande agendan för tiden efter 2015,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling och yttrandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A8-0037/2014), och av följande skäl:
 - A. År 2000 samlades alla relevanta parter för att fastställa millennieutvecklingsmålen i syfte att senast 2015 uppnå konkreta utvecklings- och fattigdomsutrotningsmål.
 - B. Millennieutvecklingsmålen har ökat kunskapen om att utrotandet av den globala fattigdomen är en brådskande utmaning och en prioritering för globalt agerande. Millennieutvecklingsmålen har uppnåtts i varierande grad, med synbart positiva effekter på minskningen av extrem fattigdom, kampen mot malaria och tuberkulos, bättre tillgång till dricksvatten och minskningen av skillnader i inskrivning i låg- och mellanstadiet. Millennieutvecklingsmålen har vissa brister som behöver åtgärdas fullständigt vid utarbetandet av ramen för perioden efter 2015.
 - C. Bedömningar av de framsteg som har gjorts i fråga om uppnåendet av de nuvarande millennieutvecklingsmålen visar att det i den nya ramen måste finnas en stark koppling mellan fattigdomsutrotning, kamp mot ojämlikheter och främjande av en hållbar utveckling, samt en enda universell uppsättning mål med olika angreppssätt.
 - D. Befolkningen som lever i städer beräknas öka från nuvarande 3,6 miljarder till mer än 6 miljarder, och de största städerna beräknas växa till megastäder med fler än 100 miljoner invånare. Alltför stor urbanisering underminerar hållbarheten i utvecklingen i alla dess dimensioner.

¹ Antagna texter, P7_TA(2014)0269.

² Antagna texter, P7_TA(2013)0283.

- E. Den internationella konferensen om befolkning och utveckling i Kairo 1994 efterlyste tillgång till vård för reproduktiv och sexuell hälsa, inklusive familjeplanering. År 2013 dog cirka 289 000 kvinnor i samband med graviditet och förlossning. Med millenniemål nr 5 i åtanke behöver kvinnor ha tillgång till effektiva preventivmedel och en effektiv familjeplanering om mödradödligheten ska kunna minskas med nästan en tredjedel.
- F. Fattigdomsminskningen är ojämn, och ojämlikheter mellan och inom länder, som nu är större i såväl utvecklade länder som utvecklingsländer, utgör en stor utmaning för utvecklingen, särskilt i låg- och mellaninkomstländer. 1,5 miljarder människor lever i fattigdom med överlappande brister i hälso-, utbildnings- och levnadsstandarder, framför allt i konfliktdrabbade och instabila stater.
- G. Våldsamma konflikter och humanitära kriser fortsätter att ha en störande inverkan på utvecklingsarbetet. Kvinnor drabbas hårdare av militära konflikter och kriser.
- H. Ytterligare insatser behövs om man ska kunna halvera andelen människor som lider av svält, eftersom 162 miljoner små barn är utsatta för undernäring. Dold svält kan definieras som brist på mikronäringsämnen, vilket kan orsaka irreversibla effekter på hälsan och socioekonomiska konsekvenser som leder till att människors produktivitet minskar.
- I. År 2014 är det internationella året för familjejordbruk.
- J. I 1986 års förklaring om rätten till utveckling bekräftas det att utveckling är en grundläggande mänsklig rättighet. I förklaringen görs ett åtagande om ett ”människorättsbaserat” synsätt, som kännetecknas av förverkligandet av alla mänskliga rättigheter (ekonomiska, sociala, kulturella, medborgerliga och politiska rättigheter). Förklaringen innehåller även ett åtagande om att stärka det internationella samarbetet.
- K. Klimatförändringarna och miljöförstörelsen hotar fattigdomsutrotningen genom att försvåra befintliga sårbarheter, eftersom många utvecklingsländer fortfarande är beroende av jordbruk och klimat känsliga naturresurser, och saknar kapacitet att hantera klimatrisker. Det finns ett brådskande behov av att minska de globala växthusgasutsläppen och uppnå en mer rättvis och hållbar förvaltning och styrning av naturresurser.
- L. Framstegen mot att uppnå de millennieutvecklingsmål som hänför sig till hälsa beror till stor del på forsknings- och utvecklingsinvesteringar som gjordes för flera år sedan. Immaterialrättigheter bör inte hindra tillgången till rimligt prissatta läkemedel.
- M. Främjande av små barns utveckling och tillgång till utbildning av högsta kvalitet för alla barn, ungdomar och vuxna är en förutsättning för att man ska kunna avskaffa fattigdom som överförs från generation till generation och ojämlikheter.
- N. Få framsteg har gjorts i fråga om jämställdhet mellan könen och kvinnors egenmakt, och kvinnor utsätts ofta för diskriminering och våld.

- O. I ett globalt perspektiv är det till största delen kvinnor och flickor som lever i extrem fattigdom, och jämställdhet mellan könen och kvinnors rättigheter är nödvändiga villkor för att den globala utvecklingsramen för perioden efter 2015 ska bli framgångsrik. Varje dag dör cirka 800 kvinnor världen över av komplikationer i samband med graviditet eller förlossning. Den internationella konferensen om befolkning och utveckling i Kairo 1994 efterlyste allmän tillgång till sexuell och reproduktiv hälsa och därtill knutna rättigheter, vilket kan rädda liv.
- P. Kvinnor utgör mer än hälften av alla migranter.
- Q. Afrika exporterar betydligt mer kapital till världen genom olagliga penningflöden än vad kontinenten tar emot i form av internationellt bistånd och penningförsändelser.
- R. Med den nya ramen för hållbar utveckling kan ett brett deltagande av organisationer från det civila samhället, lokala myndigheter och nationella parlament säkras.
- S. Det behöver skapas fler nya arbetstillfällen och arbeten under anständiga villkor som ett svar på demografisk tillväxt på global nivå. Den privata sektorn genererar många arbetstillfällen, såväl i utvecklade länder som i utvecklingsländer, och kan således vara en viktig partner i kampen mot fattigdom när det finns tydliga ansvarsmekanismer och när internationella socialskyddsbestämmelser respekteras.
- T. Bistånd fortsätter att spela en unik roll i fattigdomsminskningen och är av avgörande betydelse när det gäller att förändra förhållandena i utvecklingsländer.
- U. Den inhemska mobiliseringen av resurser är en viktig faktor i kampen mot fattigdom och ojämlikheter.
- V. EU och dess medlemsstater är de största givarna av utvecklingsbistånd och bör således fortsätta att vara den drivande kraften under nästa fas i förhandlingarna inom ramen för FN, särskilt för att främja det människorättsbaserade förhållningssättet som grundas på jämlikhet, icke-diskriminering, deltagande och integrering, i utformningen och genomförandet av ramen.
- W. Rådets slutsatser i december 2014 kommer att innehålla en uppsättning sammanhängande principer och förhandlingsstrategins huvudlinjer.
- X. Artikel 208 i EUF-fördraget fastställer att utrotning av fattigdom är det främsta målet för EU:s utvecklingspolitik och föreskriver en konsekvent politik för utveckling.

I. Millennieutvecklingsmålen: utvärdering och nya utmaningar

- 1. Europaparlamentet understryker att det globala landskapet har förändrats under de senaste åren, bland annat genom att den globala ekonomiska och politiska balansen har förskjutits, och att även om vissa utvecklings- och tillväxtekonomier har haft ordentlig ekonomisk tillväxt står de fortfarande inför stora och växande ojämlikheter. Parlamentet anser att det krävs en ny strategi som omfattar global styrning, med en stark inriktning på en konsekvent politik för utveckling och tillhandahållande av globala kollektiva nyttigheter.

2. Europaparlamentet påminner om att även om millennieutvecklingsmålen har fördelen att vara lättfattliga så tar de inte itu med underliggande strukturella faktorer som leder till fattigdom och ojämlikhet. Parlamentet betonar att den globala ramen för hållbar utveckling för perioden efter 2015 bör vara omvälvande genom att ta itu med de grundläggande orsakerna till fattigdom och ojämlikhet och på så sätt slutföra det arbete som de nuvarande millennieutvecklingsmålen inte har lyckats med.
3. Europaparlamentet betonar att millennieutvecklingsmålen, som fastställdes år 2000, har rönt stor framgång i medelinkomst- och utvecklingsländer, men att framstegen har varierat, både inom och mellan länder, och att man därför på ett korrekt sätt måste analysera dessa resultat och de lärdomar som kan dras när man utarbetar den globala utvecklingsramen för perioden efter 2015.
4. Europaparlamentet påminner om att även om millennieutvecklingsmålen i hög grad har förändrat människors liv så finns det fortfarande viktiga frågor, såsom kränkningar av mänskliga rättigheter, ojämlikheter, inklusive könsklyftor, väpnade konflikter och terrorism, klimatförändringar, osäker livsmedelsförsörjning, avsaknad av äganderätt och markrättigheter, migration, begränsad tillgång till hälsovård och utbildning, demografiska förändringar, brist på resurser, förlust av biologisk mångfald, korruption, skattebedrägerier och skatteundandragande, ohållbar tillväxt, arbetslöshet och finansiella och ekonomiska kriser, som utgör mycket komplexa och sammanhängande utmaningar inför kommande årtionden. Därför måste nya utvecklingsvägar sökas som kan leda till en hållbar utveckling för alla.
5. Europaparlamentet betonar att miljömässig hållbarhet är en ytterst viktig utmaning, eftersom misslyckanden på detta område kan hota alla dimensioner av den mänskliga utvecklingen. Parlamentet påminner särskilt om att miljöförstöring är ett stort hinder för att man ska kunna uppnå målet att utrota extrem fattigdom och svält. Parlamentet påminner bland annat om att ihållande ojämlikheter och strider om knappa resurser är bland de främsta orsakerna till konflikter, svält, osäkerhet och våld, vilka i sin tur är stora hinder för människors utveckling och insatser för att uppnå en hållbar utveckling.
6. Europaparlamentet understryker att den nya ramen bör bemöta dessa utmaningar på ett effektivt sätt och ta itu med viktiga frågor såsom respekt för varje människas värdighet, rättvisa, jämlikhet, god samhällsstyrning, demokrati, rättsstatlighet, fred och säkerhet, klimatförändringar, riskhantering vid katastrofer och uppbyggande av katastroftålighet, bevarande av den biologiska mångfalden, en hållbar tillväxt för alla, äganderätt och markrättigheter, hälsovård och social trygghet, utbildning, forskning och innovation samt kvinnors, barns, ungdomars och minoriteters rättigheter.
7. Europaparlamentet understryker att den nya utvecklingsramen måste vara universell och tillämplig i alla länder, inklusive i EU:s medlemsstater, och den behöver således vara relevant och rättvis för såväl utvecklade länder som utvecklingsländer, samtidigt som hänsyn tas till olika nationella förhållanden, möjligheter, strategier och prioriteringar. De nya ansvarsområden och bördor som uppstår måste delas på ett jämnt och rättvist sätt mellan alla länder. Parlamentet uppmanar EU att uppge vilka konkreta åtgärder och åtaganden som kan föreslås i inhemskt och internationellt svar på universalitetsprincipen.

8. Europaparlamentet betonar att ömsesidig ansvarighet och öppenhet på alla nivåer bör utgöra kärnan i den nya utvecklingsramen, och att det är viktigt att nationella regeringar och andra aktörer, inklusive den privata sektorn, hålls ansvariga för genomförandet av ramen.
9. Europaparlamentet uppmanar EU att aktivt leda arbetet med att fastställa en enda övergripande och integrerad global utvecklingsram för perioden efter 2015, och välkomnar samförståndet om att den nya globala utvecklingsagendan behöver stärka genomförandemetoderna och förnya det globala partnerskapet för hållbar utveckling.

II. Behovet av ett förnyat globalt partnerskap och en stark och samstämd ståndpunkt för EU

10. Europaparlamentet uppmanar EU att spela en aktiv roll i utformningen av ett nytt globalt partnerskap som ska mobilisera insatser från alla länder, inklusive tillväxtekonomier, och alla relevanta parter, inklusive den privata sektorn, organisationer i det civila samhället, lokala myndigheter och nationella parlament.
11. Europaparlamentet uppmanar EU att anta en stark, samstämd och enhetlig ståndpunkt i de kommande mellanstatliga förhandlingarna, med beaktande av de prioriteringar som framhålls i denna resolution.
12. Europaparlamentet stöder slutsatserna från FN:s öppna arbetsgrupp om framtagande av mål för en hållbar utveckling, men anser att ramen, som den framgår i slutsatserna, så småningom skulle kunna grupperas, samtidigt som man bibehåller balansen mellan fattigdomsutrotning, kampen mot ojämlikheter och de tre dimensionerna av en hållbar utveckling, och inte på bekostnad av det rättighetsbaserade förhållningssättet eller de mer ambitiösa och innovativa målen.
13. Europaparlamentet framhåller att den nya globala ramen bör innehålla en lämplig institutionell struktur som kan arbeta för huvudmålen fattigdomsutrotning, kampen mot ojämlikheter och främjandet av en hållbar utveckling, med tydliga riktlinjer för övervakning av genomförandet. Denna struktur bör också hantera komplexiteten och de inbördes sambanden mellan de olika delarna i den framtida ramen.
14. Europaparlamentet anser att en konsekvent politik för hållbar utveckling är ett mycket viktigt verktyg för genomförandet av ramen för perioden efter 2015. Parlamentet uppmanar i detta syfte EU att säkerställa denna konsekventa politik för hållbar utveckling med hjälp av riktlinjer, konsekvensbedömningar och övervaknings- och rapporteringsmekanismer.
15. Europaparlamentet understryker att universaliteten i den globala utvecklingsagendan för perioden efter 2015 innebär att EU och dess medlemsstater måste engagera sig i högre utsträckning. Parlamentet betonar att de nya målen för hållbar utveckling i den globala ramen måste återspeglas i EU:s externa och interna politik.

III. Prioriterade områden

16. Europaparlamentet påminner om att fattigdomsutrotning måste kvarstå som högsta prioritet i den globala utvecklingsagendan för perioden efter 2015, samtidigt som man arbetar med de sammanlänkade pelarna ekonomisk, miljömässig och social hållbarhet och ett förstärkt globalt partnerskap.

Fattigdomsutrotning, kamp mot ojämlikheter och hållbar utveckling

17. Europaparlamentet betonar att det genomgående temat i den globala utvecklingsramen för perioden efter 2015 bör vara fattigdomsutrotning och kamp mot ojämlikheter kombinerat med en hållbar utveckling. Parlamentet framhåller att ramen behöver sätta människor i centrum och ta itu med bristande rättvisa genom att inta ett rättighetsbaserat förhållningssätt i syfte att minska ojämlikheter inom och mellan länder såsom en av huvudprioriteringarna i den nya ramen.
18. Europaparlamentet betonar att ojämlikheter hindrar utvecklingen och arbetet med att utrota fattigdomen. Parlamentet upprepar att man kan utrota fattigdomen och få till stånd jämlikhet och hållbar utveckling enbart om man beaktar alla sårbara grupper och främjar rättvis tillgång, hållbar användning av resurser och god samhällsstyrning. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att, i enlighet med förslaget från FN:s öppna arbetsgrupp för framtagande av mål för en hållbar utveckling, stödja det tionde målet för hållbar utveckling som ett enskilt mål i den nya ramen.
19. Europaparlamentet framhåller att man behöver fastställa ett mål för utrotning av extrem fattigdom till 2 US-dollar per dag, om ramen verkligen ska kunna bli omvälvande.
20. Europaparlamentet understryker att den framtida ramen bör ta upp de flerdimensionella aspekterna av fattigdom och ojämlikhet, vilka går utöver avsaknad av inkomst men inbegriper människors värdighet, och alla deras dimensioner, även sociala dimensioner. Parlamentet framhåller att fattigdom inte bör bedömas enbart utifrån inkomst, utan också i relation till välbefinnandeaspekter, och då inte enbart BNP.
21. Europaparlamentet rekommenderar stöd till statsbyggande genom att man ökar allmänt och/eller sektorsspecifikt bistånd som är villkorat med kriterier för god samhällsstyrning.
22. Europaparlamentet anser att ett helhetsperspektiv för att bekämpa ojämlikheter bland annat innebär att man hanterar de effekter som liberaliseringsagendan har på fattigdom och ojämlikhet. Parlamentet påminner till exempel om att de minst utvecklade länderna har svårt att kompensera för de handelsavgifter som har fallit bort till följd av avregleringen av handel. Parlamentet framhåller även att arbetskraftens förhandlingsposition i en kraftigt globaliserad ekonomi har minskat till följd av avregleringen, vilket i sin tur äventyrar de rättigheter som anges i den allmänna förklaringen om mänskliga rättigheter och agendan för anständigt arbete i världen. Parlamentet uppmanar enträget EU att utforma sin handelspolitik så att höga sociala och miljömässiga normer kan bibehållas och skyddas, samtidigt som alla former av social och miljörelaterad dumpning motverkas.

23. Europaparlamentet framhåller att god samhällsstyrning, framväxt av hållbar utveckling och minskade sociala skillnader är faktorer som i hög grad är förbundna med varandra. Parlamentet betonar att det är viktigt att man främjar lika möjligheter och rättigheter, såväl som social dialog. Parlamentet vill se att fattigdom definieras bredare än enbart utifrån BNP, så att även mer omfattande framstegs- och välbefinnandefaktorer tas i beaktande.
24. Europaparlamentet framhåller att en stark och stabil medelklass är av stor ekonomisk och social betydelse, och att medelklassen i högre grad bör involveras i den politiska processen, vilket främjar tillväxt för alla.
25. Europaparlamentet vill se att en miljömässigt hållbar utveckling främjas i alla länder, såväl utvecklade länder som utvecklingsländer, genom en hållbar användning av förnybara naturresurser och miljöskydd.
26. Europaparlamentet betonar att en hållbar utveckling behöver främjas genom en balanserad regional utveckling och genom att man främjar utvecklingen i mindre städer och hindrar stora städer från att växa för mycket.

Ett förhållningssätt grundat på mänskliga rättigheter

27. Europaparlamentet ser positivt på att främjandet av ett förhållningssätt grundat på mänskliga rättigheter som sätter människan i centrum har införts bland de mål för hållbar utveckling som FN:s öppna arbetsgrupp föreslår. Parlamentet uttrycker dock oro över att ambitionsnivån hittills inte har varit högre, och betonar att ett mer ambitiöst förhållningssätt är avgörande om man ska kunna ta itu med orsakerna till fattigdom, social utestängning och ojämlikhet.
28. Europaparlamentet framhåller att alla mänskliga rättigheter för alla människor är allmängiltiga, odelbara och ömsesidigt beroende och utan någon som helst diskriminering. Till att börja med har vi alla människors grundläggande rätt till värdighet, och särskild uppmärksamhet bör ägnas kvinnors och flickors mänskliga rättigheter, inklusive främjandet av allmän tillgång till sexuell hälsa och därtill hörande rättigheter, samt skyddet av och respekten för flyktingars och minoriteters rättigheter, inklusive HBTI-personer och personer som är HIV-smittade. Parlamentet understryker att rättigheterna för personer med funktionshinder måste respekteras och främjas i den nya ramen.
29. Europaparlamentet uppmanar EU att framhålla att man i agendan för perioden efter 2015 måste prioritera dels antagandet och genomförandet av en lämplig rättslig ram, dels det faktum att nationella och lokala strategier bör bekämpa korruption och straffrihet samt säkerställa tillgång till opartiska och oavhängiga rättsliga institutioner, effektiva rättsmedel vid kränkningar av de mänskliga rättigheterna, särskilt när offren kommer från marginaliserade grupper, samt skydda människorättsförsvarare. Parlamentet betonar att den globala utvecklingsramen för perioden efter 2015 behöver säkerställa god samhällsstyrning, demokrati och rättsstatsprincipen.
30. Europaparlamentet uppmanar EU att fördubbla insatserna för att i de kommande mellanstatliga förhandlingarna säkerställa att den globala utvecklingsramen för perioden

efter 2015 bygger på det människorättsbaserade förhållningssättet och rätten till utveckling, och att hörnstenarna i detta förhållningssätt, nämligen universalitet, odelbarhet, icke-diskriminering och jämlikhet, ansvarsskyldighet och rättsstatsprincipen, deltagande och delaktighet, införs i utformningen, genomförandet och övervakningen av utvecklingsramen för perioden efter 2015. Parlamentet betonar vikten av att det hållbara utvecklingsmålet nr 16 behålls som ett enskilt mål i den nya ramen, i enlighet med förslaget från den öppna arbetsgruppen.

Konfliktförebyggande, återhämtning efter konflikter, fredsbevarande åtgärder och främjande av varaktig fred.

31. Europaparlamentet anser att den globala utvecklingsramen för perioden efter 2015 vederbörligen bör återspegla den nya given för engagemanget i instabila stater (*New deal for Engagement in Fragile States*) och de mål för fredsbevarande och statsbyggande som man kom överens om i Busan. Parlamentet framhåller att särskild uppmärksamhet bör ägnas instabila stater i den nya ramen. Parlamentet välkomnar det faktum att främjandet av fredliga samhällen är en av EU:s prioriteringar och att det är på väg att bli en viktig del i den nya ramen. Parlamentet anser också att man måste ingå strukturella, intensiva och långsiktiga partnerskap som prioriterar reformen av säkerhetssektorn och införandet av rättsstatsprincipen och demokratiska institutioner.
32. Europaparlamentet betonar att den nya ramen behöver ta itu med de underbyggande orsakerna till konflikt och instabilitet. Parlamentet uppmanar EU-institutionerna att införa förfaranden som bygger på en större lyhördhet i situationer efter konflikter och anta en strategi som gör att utvecklingsbistånd kan användas för säkerhetsmål på ett så effektivt sätt som möjligt.
33. Europaparlamentet fördömer med kraft avsaknaden av lagföring och påföljder i konfliktområden, särskilt när det gäller sexuellt våld mot kvinnor och flickor. Parlamentet betonar att man måste fördubbla insatserna för att skydda civilbefolkningen vid väpnade konflikter, förbättra tillgången till psykologiskt stöd, särskilt för kvinnor och barn, och i högre grad knyta samman katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd i den nya globala ramen.
34. Europaparlamentet konstaterar att kvinnor bidrar stort till konfliktförebyggande och fredsbevarande åtgärder, och uppmanar därför till att FN:s säkerhetsråds resolution 1325 främjas, så att kvinnors deltagande i konfliktlösning och demokratibyggnad insatser kan säkerställas.

Begränsning av klimatförändringarna, miljöskydd och katastrofriskreducering

35. Europaparlamentet anser att arbetet med begränsning av och anpassning till klimatförändringarna behöver integreras i den globala utvecklingsramen för perioden efter 2015 såsom en övergripande fråga på ett effektivt, synbart och ambitiöst sätt. Parlamentet stöder de många olika åtgärderna för att ta itu med effekterna av klimatförändringar och att säkerställa en bättre framtid för den nya generationen, bland annat att fasa ut subventioner som är skadliga för miljön. Parlamentet understryker att särskild uppmärksamhet bör ägnas hållbar energi, eftersom detta är av avgörande betydelse för arbetet med att begränsa klimatförändringarna.

36. Europaparlamentet framhåller att insatserna för att integrera detta arbete i ramen inte bör resultera i att det offentliga utvecklingsbiståndet (ODA) avleds till klimatpolitik som inte leder till direkt fattigdomsminskning.
37. Europaparlamentet anser att många fattiga samhällen redan känner av klimatförändringarna, samtidigt som de bär minst ansvar för dem. Parlamentet upprepar att man snabbt måste vidta åtgärder för att minska utsläppen, och man måste inrikta sig på koldioxidfria strategier. Parlamentet betonar att en övergång till en energieffektiv ekonomi som baseras på förnybara resurser kan leda till en större fattigdomsutrotning. Parlamentet anser att EU bör stödja allmän tillgång till pålitliga och rimligt prissatta energitjänster från förnybara energikällor.
38. Europaparlamentet välkomnar det faktum att begränsningen av klimatförändringarna och utnyttjandet av naturresurser har getts en framträdande plats och integrerats väl i den öppna arbetsgruppens slutdokument, inklusive bevarandet av haven, den biologiska mångfalden och skogarna.
39. Europaparlamentet betonar att den nya ramen måste inkludera humanitärt bistånd, kapacitetsbyggande och förebyggande åtgärder och åtgärder för att få till stånd ett deltagande nerifrån och upp för att man effektivt ska kunna minska katastrofrisker och stärka motståndskraften. Parlamentet betonar att man måste stärka internationellt bistånd, samordning och resurser för nödåtgärder, återställande och återuppbyggnad i situationer efter konflikter.
40. Europaparlamentet konstaterar att kvinnor har en specifik roll att spela när det gäller att bidra till hållbarhet, och uppmanar därför till att jämställdhetsperspektivet integreras i miljö- och klimatförändringsstrategier i syfte att minska ojämlikheter mellan könen i fråga om tillgång till och kontroll av resurser för anpassning till klimatförändringar.

Tryggad livsmedelsförsörjning, nutrition, ett hållbart jordbruk, bekämpning av markförsämring samt vatten och sanitet

41. Europaparlamentet välkomnar det faktum att livsmedels- och näringstrygghet har blivit ett prioriterat område för den nya globala utvecklingsramen, och välkomnar införandet av ett självständigt mål för att avskaffa svält, uppnå livsmedelstrygghet och förbättrad nutrition samt främja ett hållbart jordbruk i den öppna arbetsgruppens slutdokument. Parlamentet konstaterar att kvinnliga jordbrukare har särskilda behov i fråga om livsmedelstrygghet som behöver tas i beaktande när den nya ramen utarbetas.
42. Europaparlamentet betonar vikten av att man behandlar kopplingarna mellan förbättrad produktivitet i hållbart jordbruk och fiske och mindre livsmedel som går till spillo, öppen förvaltning av naturresurser och anpassning till klimatförändringar.
43. Europaparlamentet påpekar att säkert landinnehav för småbrukare, där man beaktar traditionella markrättigheter, både stimulerar den lokala ekonomin och ökar livsmedelstryggheten.
44. Europaparlamentet efterlyser ett synsätt där man går längre än till livsmedelstrygghet och i stället ser mat som en grundläggande mänsklig rättighet, i syfte att kunna fastställa

ett tydligt mål för ”Ingen svält” och få ett slut på den skandal som svält är senast 2025. Parlamentet framhåller att insatser för att avskaffa svält, undernäring och fenomenet ”dold svält” särskilt bör inriktas på barn och ammande kvinnor.

45. Europaparlamentet betonar vikten av att åtagandena från Rio+20 om markförsämring i alla länder och FAO:s riktlinjer om rätten till mat och om landinnehav genomförs. Parlamentet understryker att det är viktigt med global god samhällsstyrning om man ska kunna förebygga markrofferi.
46. Europaparlamentet betonar att god samhällsstyrning i marksektorn behöver stärkas och mark måste skyddas från den allt större risken att tas över av företagskonsortier.
47. Europaparlamentet framhåller vikten av allmän tillgång till rent vatten, sanitet och integrerad vattenhantering. Parlamentet betonar att man måste vidta åtgärder för att minska användningen av farliga kemikalier och förebygga föroreningar.

Hälsovård och utbildning

48. Europaparlamentet anser att hälsovården är avgörande för samhällens ekonomiska och sociala utveckling. Parlamentet uppmanar därför EU att fokusera på att främja ett rättvist, allmänt och hållbart hälsoskydd i den nya globala ramen, med särskild inriktning på barn- och mödravård till ett överkomligt pris, inklusive ett ambitiöst mål för förhindrande av sådana dödsfall bland mödrar, nyfödda och barn som kan förebyggas, samt för att få ett slut på epidemierna av aids, tuberkulos, malaria och andra överförbara sjukdomar.
49. Europaparlamentet erkänner hälsa som en mänsklig rättighet, och belyser betydelsen av förbättrad allmän tillgång till hygien och till sjukvård och sjukförsäkringar av hög kvalitet, inklusive vård för sexuell och reproduktiv hälsa. Parlamentet uppmanar EU att lägga särskild vikt vid förebyggande av utestängning och diskriminering av de mest sårbara grupperna i fråga om hälsosystem.
50. Europaparlamentet framhåller att det är mycket viktigt att fortsätta förbättra tillgången till vatten, sanitet och hygien, eftersom detta är en övergripande fråga som påverkar uppnåendet av andra mål i agendan för perioden efter 2015, inklusive hälsa, utbildning och jämställdhet mellan kvinnor och män.
51. Europaparlamentet betonar att utbildning är en nyckelfaktor för att man ska kunna utveckla självförsörjande samhällen. Parlamentet uppmanar enträget till att tillgången till utbildning av hög kvalitet på alla nivåer återspeglas i den nya globala utvecklingsramen, och att ramen dessutom bör ta itu med problemet med tillgång till utbildning i nöd- och krissituationer. Parlamentet framhåller att ett deltagande medborgarskap bör uppnås genom ett fullt utnyttjande av medborgerliga och politiska rättigheter och kunskapsbaserade och innovativa samhällen.
52. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att främja prioriteringen att avskaffa ojämlikheter i tillgång till hälsa och utbildning i ramen för perioden efter 2015, och att inkludera särskilda åtgärder för att nå sådana missgynnade individer och grupper som riskerar att diskrimineras.

Kvinnors centrala roll i den globala utvecklingsramen för perioden efter 2015

53. Europaparlamentet välkomnar det faktum att kvinnors och flickors egenmakt och vikten av jämställdhet mellan kvinnor och män prioriteras i den öppna arbetsgruppens slutdokument, med beaktande av den centrala roll som kvinnor spelar i den nya globala utvecklingsramen. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att stödja arbetsgruppens begäran om att jämställdhet mellan kvinnor och män ska vara ett särskilt mål, samtidigt som man säkerställer att jämställdhetsperspektivet integreras i alla mål, och att främja införandet av långtgående mål i samband med kvinnors och flickors rättigheter såväl som ett utökat genomförande av dessa mål.
54. Europaparlamentet framhåller åter att det måste framgå tydligt av den nya ramen att alla former av diskriminering och våld mot kvinnor och flickor ska stoppas. Parlamentet understryker att all lagstiftning och alla metoder som är diskriminerande måste avskaffas. Parlamentet uppmanar enträget EU att göra avskaffandet av alla former av våld, till exempel våld i hemmet, människohandel, sexuellt utnyttjande och sexuella trakasserier, och alla skadliga sedvänjor, såsom barn- eller tvångsäktenskap och kvinnlig könsstympning, till en av de högsta prioriteringarna på området för mänskliga rättigheter i den nya globala ramen.
55. Europaparlamentet anser att den globala agendan för perioden efter 2015 bör sända ett tydligt meddelande om kvinnors deltagande i beslutsfattandet.
56. Europaparlamentet betonar att man måste säkerställa lika tillträde till arbetsmarknaden för kvinnor och män, och lika lön för likvärdigt arbete överallt. Parlamentet konstaterar att den rätt som kvinnor med barn har att behålla sitt arbete samtidigt behöver skyddas.
57. Europaparlamentet understryker att flickor måste få bättre tillgång till utbildning på alla nivåer, och att könsspecifika hinder för lärande måste avskaffas.
58. Europaparlamentet belyser betydelsen av en garanterad allmän tillgång till hälsovård såsom familjeplanering, inklusive vård för sexuell och reproduktiv hälsa och därtill hörande rättigheter.
59. Europaparlamentet påpekar att man behöver införa specifika effektiva skyddsordningar för migrerande kvinnor, och erkänner betydelsen av kvinnors rätt att migrera och integrera sig i en ny kultur.

Hållbar tillväxt för alla, sysselsättning och skapande av arbetstillfällen med anständiga arbetsvillkor

60. Europaparlamentet betonar att en hållbar tillväxt för alla, i kombination med skapande av arbetstillfällen med anständiga arbetsvillkor och resurseffektivitet, som syftar till en övergång till en mer hållbar konsumtions- och produktionsmodell, samt åtgärder för att begränsa klimatförändringarna är avgörande för att agendan för perioden efter 2015 ska bli en framgång. Parlamentet anser att det är absolut nödvändigt att fastställa kvalitativa indikatorer för att mäta både i vilken grad utvecklingen är inkluderande och hållbar och i vilken utsträckning de sämst lottade och mest sårbara gruppernas behov tillgodoses.

61. Europaparlamentet framhåller att man måste övervaka i vilken grad den ekonomiska utvecklingen inkluderar de sämst lottade och mest sårbara grupperna och i vilken utsträckning löner är kopplade till ökad produktivitet. Parlamentet påminner om att det är statens ansvar att tillhandahålla grundläggande sociala tjänster till sina medborgare, och på så sätt bidra till att utrota fattigdom. Parlamentet anser att det är mycket viktigt att utvecklingsländerna inför nationellt fastställda miniminivåer för social trygghet och bestämmelser om minimilön.
62. Europaparlamentet uppmanar EU att främja en miljö som är gynnsam för företagsamhet, handel, investeringar och innovation, vilket kommer att bidra till mindre ojämlikheter och större social rättvisa.
63. Europaparlamentet betonar att barnarbete stegvis måste avskaffas i den nya globala utvecklingsramen.
64. Europaparlamentet efterlyser en ny global ram som skapar ett mer rättvist och hållbart handelssystem som bygger på dialog, öppenhet och respekt och som strävar efter större rättvisa i den internationella handeln. Parlamentet anser att handel med rättvisemärkta produkter är ett exempel på ett framgångsrikt partnerskap som omfattar många aktörer i världen och på olika nivåer i försörjningskedjan och som säkrar marknadstillträde för missgynnade producenter, särskilt kvinnor, som garanterar hållbara försörjningsmöjligheter, respekterar arbetsnormerna, stegvis avskaffar barnarbete och främjar miljövänligt jordbruk och hållbara produktionsmetoder.
65. Europaparlamentet framhåller att den nya globala ramen måste främja ett universellt, insynsvänligt, regelbaserat, öppet, icke-diskriminerande och rättvist multilateralt handelssystem inom ramen för WTO. Parlamentet uppmanar EU att ompröva sin strategi för hållbar utveckling, inklusive handel med rättvisemärkta produkter.
66. Europaparlamentet efterlyser stöd för utvecklingen av miljövänliga initiativ, såsom skapandet av gröna arbetstillfällen.
67. Europaparlamentet framhåller att ungdomsarbetslösheten måste tas upp i den nya utvecklingsramen.

Den privata sektorn

68. Europaparlamentet betonar att den privata sektorn kan vara en drivande kraft för att få till stånd en hållbar tillväxt för alla, när man beaktar viktiga utvecklingsprinciper såsom mänskliga rättigheter, arbetstagares rättigheter, mekanismer för företags ansvarighet och öppenhet, dialog mellan arbetsmarknadens parter och miljörelaterade åtaganden. Parlamentet uppmanar EU att stödja uppförandet av regelverk som kan minska onödig byråkrati, främja god samhällsstyrning, bekämpa mutor och korruption och främja skapande av sysselsättning. Parlamentet insisterar på att multinationella företags sociala ansvar måste förbättras genom lagligen bindande bestämmelser. Parlamentet anser i detta sammanhang att den privata sektorn bör vara en drivande kraft för att få till stånd en hållbar tillväxt för alla.

69. Europaparlamentet efterlyser öppna och rättvisa regler för tillträde till lokala och internationella marknader, så att alla aktörer har lika möjligheter.
70. Europaparlamentet påpekar att företagens sociala ansvar bör utgöra ett viktigt inslag i den nya ramen.
71. Europaparlamentet uppmanar EU att se till att alla biståndsflöden för den privata sektorn följer principerna för effektivitet i utvecklingsarbetet och säkerställer att den privata sektorn i utvecklingsländerna är inriktad på att lyfta människor ur fattigdom.
72. Europaparlamentet välkomnar rådets rekommendation att större fokus ska läggas på stöd till små och medelstora företag genom att man skapar en miljö som gynnar småföretagsägare och underlättar tillgången till finansiering och vidareutbildning.
73. Europaparlamentet stöder särskilt vidare utveckling av initiativet för socialt företagande på området för utvecklingssamarbete. Parlamentet vill se att nya verktyg skapas som bättre stöder samarbetet mellan små och medelstora företag i utvecklade länder och utvecklingsländer.
74. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU att prioritera skatterättvisa och mobilisering av inhemska resurser i agendan för perioden efter 2015, eftersom detta skulle spela en stor roll i omformningen av samhällen, utrotningen av fattigdom och minskningen av ojämlikheter.

Det civila samhället

75. Europaparlamentet inser att det behövs en strategi som bygger på deltagande i den nya utvecklingsramen och som bör syfta till att involvera aktörer på alla nivåer, och understryker den avgörande roll som spelas av organisationer i det civila samhället, inklusive kvinnoorganisationer, med tanke på den centrala roll som kvinnor spelar i global utveckling i fråga om att möjliggöra utveckling och främja universalitet, jämlikhet, inkludering, ansvarighet och öppenhet. Parlamentet betonar att en dialog med organisationer på lokal nivå bör inledas, och att människors och samhällets direkta deltagande bör underlättas.
76. Europaparlamentet betonar den särskilda roll som organisationer i det civila samhället spelar när det gäller att främja rättsstatsprincipen, rättvisa, mänskliga rättigheter och demokratiska principer, särskilt i länder där statsbyggandet befinner sig på ett tidigt stadium och där statens och administrationens kapacitet är begränsad.

Lokala myndigheter och nationella parlament

77. Europaparlamentet understryker att lokala myndigheter och nationella parlament måste inkluderas i planerings- och genomförandestadiet i utvecklingsarbetet och i flödet av ekonomiskt bistånd. Parlamentet betonar att detta kräver ett verkligt deltagande tidigt i utvecklingsfasen, och att man därför måste acceptera och förstärka decentraliserat offentligt bistånd.

IV. Mobilisering av finansiella resurser

78. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att uppfylla sitt åtagande att avsätta minst 0,7 % av BNI till offentligt utvecklingsbistånd, och att av detta avsätta minst 0,2 % till de minst utvecklade länderna och andra mycket sårbara stater. Parlamentet uppmanar EU att anta en samstämd och övergripande internationell strategi för finansiering efter 2015. Parlamentet uppmanar att EU måste fortsätta ett nära samarbete med andra givare för att ta fram nya innovativa finansiella mekanismer, såsom skatten på finansiella transaktioner.
79. Europaparlamentet betonar att man i samband med utveckling måste respektera principen om egenansvar, och betonar att den politiska dialogen mellan givare och partnerländer måste intensifieras.
80. Europaparlamentet påminner kommissionen och medlemsstaterna om att det offentliga utvecklingsbiståndet måste förbli ryggraden för EU:s politik för utvecklingssamarbete när det gäller att utrota fattigdomen.
81. Europaparlamentet uppmanar EU att utvärdera mekanismerna för kombinerad finansiering i syfte att säkerställa att de är öppna för insyn och redovisningsbara och har en tydlig inverkan på hållbar utveckling. Parlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra riktlinjer som grundas på harmoniserade strategier för minskad fattigdom.
82. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning om att kampen mot korruption, penningtvätt, skatteundandragande och skatteflykt, skatteparadis, olagliga kapitalflöden och skadliga skattestrukturer bör göras till främsta prioritet vid finansiering av utveckling. Parlamentet påminner om att utvecklingsländerna beräknas ha förlorat nära 6 biljoner US-dollar i olagliga finansiella flöden under det senaste årtiondet, vilket långt överstiger det offentliga utvecklingsbiståndet under samma period, och betonar därför att det är viktigt att öppenheten och global god samhällsstyrning ökar.
83. Europaparlamentet uppmanar EU att underlätta offentlig-privata partnerskap när så är möjligt och att som prioritet ta till vara den erfarenhet och sakkunskap och de förvaltningssystem som finns i den privata sektorn, i partnerskap med offentliga resurser.
84. Europaparlamentet uppmanar EU att fortsätta stödja utvecklingsländerna i deras arbete med att öka mobiliseringen av offentliga och privata inhemska resurser, och hjälpa dem att införa rättvisa, hållbara och jämlika skattesystem som kan leda till fattigdomsminskning och minskat biståndsberoende.

V. Indikatorer och ansvarsskyldighet

85. Europaparlamentet betonar att man måste ha tillgängliga och uppdelade tillförlitliga uppgifter för att kunna utforma lämpliga strategier för den nya ramen och för att ställa regeringar och det internationella samfundet till svars.
86. Europaparlamentet understryker att det behövs starka ansvarighetsmekanismer för att man ska kunna säkerställa att såväl utvecklade länder som utvecklingsländer uppfyller

sina åtaganden och effektivt tar itu med den fattigdom och de hållbarhetsutmaningar som ramen för perioden efter 2015 kommer att ta upp. Parlamentet framhåller att ramen måste vara evidensbaserad, och innehålla finansiella mål och starka övervaknings- och ansvarighetsmekanismer på alla nivåer. Parlamentet påminner om att övervakningsmekanismerna bör innehålla en granskningsprocess som baseras på öppenhet och insyn.

87. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, FN:s generalsekreterare och ordföranden i den öppna arbetsgruppen för framtagande av mål för en hållbar utveckling.

MOTIVERING

I. Millennieutvecklingsmålen - resultat och nya utmaningar

I september 2000 antog FN en millenniedeklaration som följdes av fastställandet av konkreta och tidsbundna mål som skulle uppnås senast 2015.

Millennieutvecklingsmålen har inneburit en enorm skillnad i människors liv. Med mindre än ett år kvar till det datum då målen ska vara uppnådda har världen halverat den extrema fattigdomen, och insatser i kampen mot malaria och tuberkulos har visat imponerande resultat.

Ett annat viktigt resultat av målen är att regeringar, det internationella samfundet, civilsamhället och privata sektorn har gått samman för att uppnå konkreta mål för utveckling och fattigdomsutrotning.

Det behövs dock ytterligare insatser för att man ska kunna halvera den andel människor som lider av svält. I 2014 års rapport om mänsklig utveckling framhålls ihållande sårbarhet som ett hot mot mänsklig utveckling, om den inte systematiskt minskas genom politiska initiativ och sociala normer.

Globala utmaningar förväntas öka till följd av stora problem som fattigdom, kränkningar av mänskliga rättigheter, väpnade konflikter och terrorism, klimatförändringar, osäker livsmedelsförsörjning, migration, arbetslöshet, demografiska förändringar, korruption, brist på resurser, ohållbar tillväxt samt finansiella och ekonomiska kriser. Det behövs nya utvecklingsvägar som kan leda till hållbar utveckling för alla.

Därför behöver agendan för perioden efter 2015 ett verkligt förnyat globalt partnerskap som är heltäckande, som erkänner bidrag från alla sorters instrument och som kan hantera teknik och innovation, kapacitetsuppbyggnad och handel.

Varför behövs detta dokument?

Efter FN:s särskilda evenemang om millennieutvecklingsmålen (september 2013) och rapporterna om perioden efter 2015 har förhandlingarna om en ny ram intensifierats, främst genom diskussionerna i den öppna arbetsgruppen för framtagande av mål för en hållbar utveckling (nedan kallad den öppna arbetsgruppen) och i den mellanstatliga expertkommittén för finansiering av hållbar utveckling.

EU:s övergripande ståndpunkt har utformats av kommissionen efter intensiva samråd och godkänts av rådet och Europaparlamentet. Meddelandet *Ett anständigt liv för alla* ligger till grund för EU:s ståndpunkt i frågan om agendan för perioden efter 2015.

I meddelandet efterfrågas åtgärder för att hantera globala frågor, såsom fattigdom, hälsa, en tryggad livsmedelsförsörjning, utbildning, jämlikhet mellan könen, vatten och sanitet, hållbar energi, arbete under anständiga arbetsvillkor, hållbar tillväxt för alla, ojämlikhet, hållbar konsumtion och produktion, biologisk mångfald, markförsämring och hav. Det står

också i meddelandet att ramen för perioden efter 2015 bör säkerställa ett förhållningssätt som är grundat på rättigheter och ta itu med rättvisa, jämställdhet och jämlikhet, god samhällsstyrning, demokrati och rättsstatlighet, fredliga samhällen och frihet från våld.

Europaparlamentet har engagerat sig kraftigt för att få till stånd en ambitiös utvecklingsagenda för perioden efter 2015. Med detta betänkande vill vi bidra till definitionen av en sammanhängande och konsekvent EU-ståndpunkt, som ska antas av rådet i december 2014. Rådet slutsatser bör innehålla principerna och huvudlinjerna för EU:s förhandlingsstrategi.

III. Prioriterade områden

Fattigdomsutrotning och hållbar utveckling

Föredraganden påminner om att den öppna arbetsgruppens beskrivning av målen för en hållbar utveckling identifierar ett oföränderligt antal nya prioriterade områden. Fokus bör i allt högre grad läggas på de centrala faktorer som bör utgöra en klar och begränsad uppsättning universella och mätbara mål.

Fattigdomsutrotning i kombination med god samhällsstyrning, ett förhållningssätt grundat på mänskliga rättigheter och en hållbar utveckling bör vara ett genomgående tema för den nya utvecklingsramen, så att man också kan ta itu med de flerdimensionella aspekterna av fattigdom och ojämlikhet, vilka går utöver avsaknaden av inkomst.

Ett förhållningssätt grundat på mänskliga rättigheter

Ramen för perioden efter 2015 bör säkerställa ett förhållningssätt grundat på mänskliga rättigheter och främjandet av fredliga samhällen. Rättvisa, god samhällsstyrning, demokrati och rättsstatlighet bör också finnas med i den nya agendan. Föredraganden är av den fasta övertygelsen att en mer ambitiös strategi bör tillämpas i detta sammanhang.

Vid denna avgörande tidpunkt i förhandlingarna bör EU införliva alla rättigheter i diskussionerna med tredjeländ, eftersom detta är en avgörande faktor för hållbar utveckling.

Föredraganden vill påminna om att målen om hållbar utveckling endast kan uppnås om det finns effektiva, öppna, ansvarsskyldiga och demokratiska institutioner på alla nivåer. Därför efterlyser föredraganden antagandet och genomförandet av en lämplig rättslig ram och nationella strategier som leder till minskad korruption och som säkerställer att rättsväsendets institutioner är tillgängliga, opartiska och oavhängiga.

Konfliktförebyggande, återhämtning efter konflikter, fredsbevarande åtgärder och främjande av varaktig fred.

EU har erkänt att man inte kan uppnå en hållbar utveckling utan fred och säkerhet, och att det inte heller kan bli någon varaktig fred utan utveckling och fattigdomsutrotning. Därför bör ramen för perioden efter 2015 avspegla de mål för freds- och nationsuppbyggnad som man kom överens om i Busan. Främjandet av fredliga samhällen bör växa fram som en viktig del av den nya agendan.

Klimatförändringar och katastrofriskreducering.

Arbetet med att begränsa klimatförändringarna är en av vår tids största utmaningar, och det behöver införlivas snabbt och effektivt i den nya utvecklingsagendan. Nära förbundet med klimatförändringar är katastrofriskreducering, liksom förstärkning av motståndskraften.

När det gäller katastrofriskreducering är det viktigt att komma ihåg att de fattigaste länderna är de som är mest utsatta för risker, och att man behöver ta itu med alla avgörande sårbarhetsfaktorer.

Hållbar energi bör också ses som ett viktigt instrument för att utrota fattigdom. Det kräver ett strategiskt tillvägagångssätt för diversifiering av källor, skydd av ekosystem och naturresurser samt integrerad vattenhantering.

Tryggad livsmedelsförsörjning, nutrition, ett hållbart jordbruk, markförsämring samt vatten och sanitet

Föredraganden välkomnar det faktum att tryggad livsmedelsförsörjning och nutrition träder fram som ett huvudområde för den nya agendan, och påminner om att man behöver skapa kopplingar till hållbart jordbruk och fiskeri, förvaltning av naturresurser och klimatförändringar.

Föredraganden understryker att ytterligare insatser bör göras för att få slut på malnutrition, med särskild betoning på barn.

I Rio+20-åtagandena framhålls markförsämring som ett mycket viktigt område i samband med hållbar utveckling och grön ekonomi. Det är därför avgörande att markförsämringen stoppas.

Enligt Rio+20 utgör vatten själva kärnan i en hållbar utveckling och i de tre dimensionerna av denna utveckling. Föredraganden anser att den nya agendan bör främja en integrerad strategi för vatten med allmänt erkända mål som är enkla och mätbara, som gör det möjligt att koncentrera politik och resurser till särskilt viktiga områden och som medger att aktörer uppnår konkreta resultat som förbättrar människors liv och skyddar miljön.

Hälsovård och utbildning

Föredraganden betonar betydelsen av hälsovård och utbildning för en hållbar utveckling. Därför bör enskilda mål som handlar om dessa frågor finnas med i agendan för perioden efter 2015.

EU bör fokusera på att främja ett rättvist och allmänt hälsovårdssystem genom utgiftskvalitet och tillgång till hälsovård av bra kvalitet i den nya utvecklingsramen.

Dessutom understryker föredraganden behovet av tillgång till god utbildning på alla utbildningsnivåer, så att ett deltagande medborgarskap och uppbyggnad av kunskapsbaserade och innovativa samhällen kan främjas.

Det är särskilt viktigt att skillnaderna i tillgång till hälsovård och utbildning utjämnas, och att åtgärder utarbetas inom den nya ramen så att de mest missgynnade grupperna kan nås.

En central roll för kvinnor i den nya utvecklingsramen

Föredraganden välkomnar det faktum att främjande av kvinnors egenmakt erkänns som en prioritering i utvecklingsramen för perioden efter 2015.

Dessutom bör man prioritera att få slut på alla former av våld mot kvinnor och flickor. Det är mycket viktigt att EU sätter avskaffandet av alla skadliga sedvänjor, såsom barn- eller tvångsäktenskap och könsstympning, som en av de högsta prioriteringarna i den nya ramen.

Den nya utvecklingsramen bör också inkludera fokus på säkerställande av lika tillgång till sysselsättning samt lika lön för likvärdigt arbete.

Hållbar tillväxt för alla, sysselsättning och arbete med anständiga arbetsvillkor

Den världsomfattande finansiella och ekonomiska krisen har saktat ned tillväxten och därmed lett till en sysselsättningskris. Föredraganden betonar hur viktigt det är med tillväxt för alla och främjande av arbete med anständiga arbetsvillkor.

De pågående diskussionerna om ramen för perioden efter 2015 är ett ypperligt tillfälle för EU att främja en miljö som är gynnsam för företagsamhet, handel, investeringar och innovation, vilket kommer att bidra till mindre ojämlikheter och större social rättvisa.

Den privata sektorn

Den privata sektorn tillhandahåller cirka 90 % av jobben i utvecklingsländer, och är därmed en mycket viktig partner i kampen mot fattigdom.

Föredraganden anser att den privata sektorn bör vara en drivande kraft när det gäller att få till stånd en hållbar tillväxt för alla. Han välkomnar i detta sammanhang rådets rekommendationer om större fokus på stöd till små och medelstora företag samt till sociala och kooperativa företag, eftersom dessa är viktiga för främjandet av hållbar utveckling.

Det civila samhället

Föredraganden anser att det civila samhällets organisationer bör spela en betydande roll i den nya ramen för perioden efter 2015 genom att ställa regeringar till svars och genom att bidra till skapandet av samhällen som är uppbyggda kring ett deltagande medborgarskap och som ansvarar för sin egen utveckling.

Lokala myndigheter

Lokala myndigheter bör inkluderas redan från början i den nya utvecklingsramen genom en verkligt deltagande process. Föredraganden anser att lokala myndigheter i hög grad kan bidra till effektiviteten i utvecklingsarbetet, eftersom det är de som har störst kunskap om lokala samhällens behov och som kan bemöta dem på ett så övergripande sätt som möjligt.

V. Mobilisering av finansiella resurser

Målen för perioden efter 2015 bör vara utformade som ömsesidiga mål och skyldigheter för alla länder, oavsett inkomstnivå.

Föredraganden anser att EU bör fortsätta ett nära samarbete med andra givare för att vidareutveckla innovativa mekanismer för utveckling, upprätta nya partnerskap och komplettera andra finansieringskällor.

Föredraganden rekommenderar också att mekanismerna för kombinerad finansiering är öppna för insyn och redovisningsbara och har en tydlig inverkan på hållbar utveckling. Föredraganden rekommenderar eftertryckligen ett sammanhängande och målmedvetet tillvägagångssätt för att bekämpa olagliga penningflöden och öka insyn och god samhällsstyrning.

Föredraganden anser att EU bör fortsätta ett nära samarbete med utvecklingsländer för att hjälpa dem att öka deras inhemska intäkter och få till stånd hållbara och rättvisa skattesystem.

VII. Indikatorer och ansvarsskyldighet

Föredraganden påminner om att man måste ha tillförlitliga uppgifter för att kunna utforma lämpliga strategier och hålla regeringar och utvecklingsaktörer till svars. Föredraganden rekommenderar EU att främja diskussioner om vilka indikatorer som bäst kan mäta framsteg, ojämlikheter och sårbarheter.

VIII. Behovet av en kraftfull, tydlig och sammanhängande EU-ståndpunkt

Föredraganden ser positivt på EU:s engagemang i förhandlingarna om perioden efter 2015 och för EU:s insisterande på en enda övergripande ram som ska tillämpas på alla länder och som behandlar den hållbara utvecklingens tre dimensioner. Föredraganden anser att EU bör stå fast vid innehåll och strategiska mål. Föredraganden välkomnar de framsteg som den öppna arbetsgruppen har gjort samt gruppens bidrag, men anser att de mål som tas upp i arbetsgruppens slutsatser behöver förenklas och avsevärt minskas i antal.

Föredraganden anser också att EU i hög grad bör bidra till fastställandet av tydliga bestämmelser för att säkerställa att ett tillvägagångssätt som är baserat på mänskliga rättigheter och god samhällsstyrning blir ett genomgående koncept i den nya ramen.

Föredraganden anser också att en konsekvent politik för utveckling är ytterligare en avgörande faktor för att utvecklingsagendan för perioden efter 2015 ska kunna bli framgångsrik. Därför bör mer detaljerade förslag om en tryggad livsmedelsförsörjning, nutrition och ett hållbart jordbruk läggas fram.

Slutligen framhåller föredraganden att rösterna från de länder och regionala grupper som stöder EU:s prioriteringar och som har samma intressen bör göras hörda och fungera som en katalysatoreffekt i regionala grupper.

6.11.2014

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KVINNORS RÄTTIGHETER OCH JÄMSTÄLLDHET MELLAN KVINNOR OCH MÄN

till utskottet för utveckling

om EU och den globala utvecklingsramen efter 2015
(2014/2143(INI))

Föredragande: Malin Björk

FÖRSLAG

Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män uppmanar utskottet för utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- med beaktande av FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor (CEDAW) av den 18 december 1979,
 - med beaktande av den fjärde världskvinnokonferensen, som hölls i Peking i september 1995, samt den förklaring och handlingsplan som antogs i Peking och de påföljande slutdokumenten från FN:s särskilda sessioner Peking +5, +10 och +15 om ytterligare åtgärder och initiativ för att genomföra Pekingförklaringen och handlingsplanen, vilka antogs den 9 juni 2000, den 11 mars 2005 respektive den 2 mars 2010,
 - med beaktande av genomförandet av handlingsprogrammet från den internationella konferens om befolkning och utveckling som hölls i Kairo 1994, där världssamfundet erkände och bekräftade att sexuell och reproduktiv hälsa och reproduktiva rättigheter är av grundläggande vikt för en hållbar utveckling,
- A. Två millennieutvecklingsmål avser uttryckligen kvinnors rättigheter: målet att främja jämställdhet och öka kvinnors makt (mål nr 3) och målet att förbättra mödrahälsan (mål nr 5). Tre andra mål avser levnadsvillkoren för kvinnor och flickor: grundskoleutbildning för alla barn (mål nr 2), minskad barnadödlighet (mål nr 4) och bekämpning av hiv/aids, malaria och andra sjukdomar (mål nr 6).
- B. Medlemsstaterna har åtagit sig att främja jämställdhet på tolv kritiska problemområden inom ramen för handlingsplanen från Peking. I sin granskning av genomförandet under

perioden 2000–2015 kom rådet fram till att kvinnornas rättigheter fortfarande inte är tryggade på de flesta av dessa områden.

- C. EU har antagit en handlingsplan för jämställdhet och kvinnors egenmakt i utvecklingssamarbetet 2010–2015, men genomförandet har gått extremt långsamt, något som rådet påpekade i sina slutsatser av den 19 maj 2014.
- D. Även om millennieutvecklingsmålen har rönt framgång i medelinkomst- och utvecklingsländerna, har framstegen i fråga om jämställdhet och ökad kvinnlig egenmakt varierat, och mål nr 3 har i stort sett inte uppnåtts alls.
- E. Minst framsteg har det gjorts i fråga om mål nr 5, och tillgång till information om sexuella och reproduktiva rättigheter, inklusive preventivmedel och abort, är av central betydelse för kvinnors egenmakt. Varje dag dör det uppskattningsvis 800 kvinnor i världen på grund av komplikationer i samband med graviditet och förlossning och cirka 222 miljoner kvinnor i utvecklingsländerna saknar tillgång till säkra och moderna metoder för familjeplanering, samtidigt som en allt mindre andel av det hälsorelaterade utvecklingsbiståndet avsätts för familjeplanering.
- F. Över 60 procent av de som lever med hiv är kvinnor och flickor, som alltså är värst drabbade av hiv-pandemin (mål nr 6).
- G. Kvinnor är nyckelaktörer inom utvecklingsstrategierna. Kvinnors och flickors egenmakt och mänskliga rättigheter har ställts upp som en prioritering inom utvecklingsramen efter 2015.
- H. Enligt FN:s översyn *ICPD Beyond 2014* förekommer det diskriminering av kvinnor och flickor i alla samhällen. I översynen betonas det att åtnjutandet av individuella rättigheter, inklusive sexuell och reproduktiv hälsa och därmed sammanhängande rättigheter, och individuella kapaciteter utgör grunden för en hållbar utveckling¹.
- I. Kvinnor drabbas hårdare av militära konflikter och ekonomiska och miljörelaterade kriser. De migrerar i allt högre utsträckning och utgör nu hälften av migranterna.
- J. Migrationen ökar i Europa och hela världen, och många kvinnor diskrimineras och utsätts för våld om de vill ändra sin kultur, religion eller livsstil.
- K. Runt om i världen utgör kvinnor och flickor majoriteten av dem som lever i extrem fattigdom. Kvinnorna fyller en mycket viktig funktion inom världens jordbruksproduktion och utgör 43 procent av arbetskraften inom jordbruket i utvecklingsländerna², men äger trots det mindre än 10 procent av marken.
- L. Varje år tvingas 14 miljoner unga flickor att ingå äktenskap mot sin vilja. Minst en tredjedel av världens kvinnor blir slagna, utnyttjade, våldtagna eller utsatta för andra

¹ http://icpdbeyond2014.org/uploads/browser/files/93632_unfpa_eng_web.pdf

² FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation – informationsgrafik, ref.: <http://www.fao.org/resources/infographics/infographics-details/en/c/180754/>

former av övergrepp. Kvinnor mellan 15 och 44 löper större risk att utsättas för våld och våldtäkt än att drabbas av cancer, trafikolyckor, krig eller malaria.

- M. Fattigdom bland kvinnor och bristande jämställdhet är också grundläggande orsaker till och pådrivande faktorer för handeln med kvinnor och flickor för sexuellt utnyttjande, och kvinnor och flickor utnyttjas inom sexindustrin över hela världen.
 - N. Att inte utföra aborter ens för att rädda en kvinnas liv är en allvarligt kränkning av de mänskliga rättigheterna.
 - O. Risken att dö i samband med graviditet och förlossning är 15 gånger högre i utvecklingsländerna än i industriländerna.
 - P. Det finns 62 miljoner unga flickor i världen som inte går i skolan.
 - Q. Brist på allmän sexualundervisning, reproduktiv hälsovård för ungdomar och åtgärder för att förhindra barn- och tvångsäktenskap, sexuella trakasserier och våld hindrar i synnerhet flickor från att gå i skolan och fullfölja sin utbildning, vilket förvärrar den bristande jämställdheten och fattigdomen.
 - R. Lika lön för lika arbete är av avgörande vikt för jämställdheten.
 - S. Kvinnor, i synnerhet mödrar, diskrimineras ofta i arbetslivet, beroende på anställningsform. Detta är till stor skada för deras yrkesliv.
 - T. I många länder tillerkänner den nationella lagstiftningen inte män och kvinnor samma rättigheter.
1. Europaparlamentet anser att man måste förbättra genomförandet av millennieutvecklingsmålen för att på ett effektivare sätt kunna åtgärda de strukturella orsakerna till ojämställdhet mellan könen och kvinnors bristande egenmakt samt ta itu med de strukturella förändringar som behövs för att uppnå verklig jämställdhet. Parlamentet betonar att det finns många bakomliggande orsaker till den rådande situationen, t.ex. bristande resurser, bristande politisk vilja, en utbredd maskulin modell i det politiska livet och folkvalda församlingar, bristande partipolitiskt stöd för kvinnor, socioekonomiska hinder, kvinnors brist på tid, de sociala mediernas roll, bristande permanenta kontakter och samarbeten med offentliga organisationer såsom fackföreningar och kvinnogrupper och strategier som begränsar kvinnors och flickors rättigheter och deras tillgång till hälsovård, t.ex. då givarländer inför restriktioner för finansiering av humanitärt bistånd till säkra aborter.
 2. Europaparlamentet riktar en eftertrycklig uppmaning till FN om att inkludera jämställdhet, kvinnors rättigheter, kvinnors egenmakt och kvinnors och flickors mänskliga rättigheter som ett enskilt mål, något som föreslagits av den öppna arbetsgruppen¹ och som är en nödvändig förutsättning för en rättvis och hållbar utveckling för alla. FN uppmanas

¹ Open Working Group, slutdokument av den 19 juli 2014, ref.: OWG_Outcome_Document_19_July_2014, <http://www.worldwewant2015.org/file/449888/download/489787>, <http://www.worldwewant2015.org/owg>
<http://www.worldwewant2015.org/owg>

även att se till att jämställdhetsaspekter och könsspecifika mål och indikatorer integreras i alla mål inom den globala utvecklingsramen efter 2015, med särskilt fokus på kvinnor som drabbas av ökad marginalisering på grund av samverkande former av diskriminering och ojämlikhet.

3. Europaparlamentet beklagar att kvinnors och flickors kroppar – särskilt deras sexuella och reproduktiva hälsa och därmed sammanhängande rättigheter – fortfarande är ett ideologiskt slagfält, och anser att utvecklingsramen efter 2015 måste omfatta ett erkännande av kvinnors och flickors oförytterliga rätt till fysisk integritet och självständigt beslutsfattande. Detta inbegriper bland annat rätten till frivillig familjeplanering, säkra och lagliga aborter och skydd mot våld, inklusive könsstympning, barn- och tvångsäktenskap och våldtäkt inom äktenskapet.
4. Europaparlamentet efterlyser en specifik handlingsplan för jämställdhet åtföljd av en mekanism för tillräcklig finansiering, vilken inbegriper verktyg för att jämställdhetsintegrera budgeten, så att man kan undanröja områdesövergripande och strukturella orsaker till ojämlikhet och olika former av diskriminering på grund av kön, etniskt ursprung, kulturell eller religiös bakgrund, sexuell läggning, könsidentitet, hälsotillstånd eller förmåga.
5. Europaparlamentet efterlyser ambitiösa könsspecifika mål avseende undanröjande av fattigdomens feminisering och klyftorna mellan könen. Dessa bör inbegripa ökad tillgång för kvinnor och flickor till högkvalitativ utbildning (även på högstadie- och gymnasienivå), universell tillgång till högkvalitativ hälso- och sjukvård, bättre tillgång för kvinnor och flickor till sexuell och reproduktiv hälsa och därmed sammanhängande rättigheter – inbegripet familjeplanering och abort– och undanröjande av alla former av våld mot kvinnor och flickor och könsbaserat våld samt stärkt socialt och ekonomiskt oberoende för kvinnor, särskilt sett till deras sysselsättning och delaktighet i beslutsprocesser. Parlamentet understryker att den sociala ekonomin bidrar till att korrigera tre stora obalanser på arbetsmarknaden: arbetslöshet, osäkra anställningsförhållanden och utestängning från samhället och arbetsmarknaden.
6. Europaparlamentet efterlyser en tydlig strategi som ger kvinnor och mödrar tillgång till arbete utan diskriminering och som skyddar rätten att både vara mamma och arbeta.
7. Europaparlamentet understryker att kvinnornas delaktighet i det politiska beslutsfattandet och politiska förhandlingar, särskilt i konfliktförebyggande insatser, fredsprocesser och fredsbevarande åtgärder, har avgörande betydelse för skapandet av gynnsamma förutsättningar för stabila och starka stater och därmed för utveckling. Parlamentet anser att man bör främja FN:s säkerhetsråds resolution 1325 i syfte att säkerställa kvinnornas medverkan i konfliktlösning och demokratisering.
8. Europaparlamentet fördömer den fortsatta användningen av sexuellt våld mot kvinnor som ett vapen i krig. Parlamentet framhåller att man måste göra mer för att garantera respekten för internationell rätt och garantera tillgång till psykologiskt stöd för kvinnor och flickor som har utnyttjats i konflikter.
9. Europaparlamentet fördömer bristen på åtal av och påföljder för personer som angripit kvinnor i konfliktdrabbade områden. Parlamentet efterlyser mer detaljerad information

och statistisk om fall där misstänkta gärningsmän av våld mot kvinnor i konfliktdrabbade områden gått fria från straff.

10. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen givarna av humanitärt bistånd från EU och medlemsstaterna att inte villkora biståndet med restriktioner avseende tillgången till säkra aborter för kvinnor och flickor som våldtagits i väpnade konflikter.
11. Europaparlamentet insisterar på att ett specifikt jämställdhetskapitel måste införas i Europeiska utrikestjänstens nästa handlingsplan för mänskliga rättigheter.
12. Europaparlamentet insisterar på att det måste råda en jämn könsfördelning inom utrikestjänstens utlandsuppdrag och att det för varje enskilt uppdrag måste finnas en specifik strategi för kvinnors rättigheter och jämställdhet.
13. Europaparlamentet framhåller att flickor och unga kvinnor är särskilt missgynnade och utsatta för risker och uppmärksammar vikten av att stödja utbildningssystem där de grundläggande utbildningsbehoven tillgodoses, med särskild tonvikt vid alfabetisering och yrkesutbildning, i syfte att motverka kränkningarna av flickors rätt till utbildning. Parlamentet påminner om att det behövs ett särskilt fokus på att säkerställa flickors rätt till ett liv fritt från våld, att avskaffa diskriminerande lagstiftning och sedvänjor samt att ge flickor och unga kvinnor runt om i världen makten över sitt eget liv.
14. Europaparlamentet insisterar på att alla flickor måste garanteras bättre tillgång till kostnadsfri undervisning av hög kvalitet på grundskole- och gymnasienivå, med särskild uppmärksamhet på de mest marginaliserade grupperna.
15. Europaparlamentet efterlyser bättre strategier för offentliga system för att tillhandahålla hållbar hälsovård av hög kvalitet på lika villkor, med särskild hänsyn till äldre personer och personer med funktionsnedsättning.
16. Europaparlamentet understryker att alla mål på hälsoområdet måste innefatta rätten till bästa möjliga hälsotillstånd, inklusive sexuell och reproduktiv hälsa och därmed sammanhängande rättigheter. Parlamentet betonar att kvinnor måste ha kontroll över sina egna sexuella och reproduktiva rättigheter, bland annat genom lättillgängliga preventivmedel och aborter, och framhåller att reproduktiv hälsa är en mänsklig rättighet. I detta sammanhang kräver parlamentet att tvångssterilisering ska betecknas som en brottslig handling.
17. Europaparlamentet efterlyser ett undanröjande av alla former av diskriminering av och våld mot kvinnor och flickor och anmodar därför FN att fastställa undanröjandet av alla former av våld mot kvinnor som ett prioriterat mål samt att ta fram ytterligare åtgärder med särskild inriktning på extrema former av våld, t.ex. våld i hemmet, hedersmord, människohandel, tvångsäktenskap, sexuellt utnyttjande och kvinnlig könsstympning, och på kvinnor i krigsdrabbade områden. FN uppmanas även att bekämpa samhällskonsekvenserna av våld mot kvinnor, t.ex. ojämlik utveckling och diskriminering av kvinnor och kvinnornas sårbara ställning i ekonomin. Parlamentet anser att våld mot kvinnor utgör en allvarlig kränkning av de mänskliga rättigheterna och aldrig kan rättfärdigas av religion, kultur eller traditioner.

18. Europaparlamentet betonar att EU i den nya utvecklingsramen bör lägga stor vikt vid ett deltagandebaserat tillvägagångssätt och därigenom sträva efter att alltid involvera aktörer på alla nivåer, inklusive det civila samhället och – i synnerhet – kvinnoorganisationer och jämställdhetsorganisationer. Detta eftersom det bör finnas starka mekanismer för socialt ansvarstagande på lokal nivå som är kopplade till en nationell övervakning av utvecklingsplanerna, så att det skapas en verkligt inkluderande förvaltning på lokal, regional och nationell nivå som resultat.
19. Europaparlamentet framhåller vikten av att samla in uppgifter uppdelade på åldersgrupp och kön för att man ska kunna genomföra sådana politiska strategier som visar sig nödvändiga.
20. Europaparlamentet påpekar att utvecklingsramen efter 2015 måste undanröja grundorsakerna till fattigdom genom att sträva efter jämlika resultat och egenmakt för alla, särskilt för fattiga människor och marginaliserade och försummade befolkningsgrupper, med uttryckligt fokus på kvinnor, flickor och ungdomar.
21. Europaparlamentet begär att människorättsprinciper ska ligga till grund för utvecklingsramen efter 2015, avseende i första hand frågor som orättvisor och diskriminering samt delaktighet och egenmakt för marginaliserade och missgynnade människor i samhället – med särskild vikt vid rättigheterna för kvinnor, ungdomar, migranter, personer som lever med hiv, hbtqi-personer och personer med funktionsnedsättning.
22. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt med specifika och effektiva skyddsmekanismer för kvinnliga migranter.
23. Europaparlamentet anmodar FN att inom ramen för millennieutvecklingsmålen betona vikten av kvinnors rätt att migrera och anpassa sig till en ny kultur och ändra livsstil utan att utsättas för våld och trakasserier.
24. Europaparlamentet understryker att man bör ägna särskild uppmärksamhet åt att undanröja ekonomiska och rättsliga hinder för hållbar utveckling, skydd och tillgodoseende av alla kvinnors mänskliga rättigheter. Parlamentet uppmanar eftertryckligen det internationella samfundet att åtgärda de orättvisa sociala, ekonomiska och miljömässiga förhållanden som gör att fattigdom fortsätter att drabba kvinnor i större utsträckning än män och att naturresurser reduceras till handelsvaror samt hoten mot självförsörjningen av livsmedel, något som hindrar kvinnor och flickor från att ta makten över sina liv. Parlamentet framhåller i detta sammanhang problemet att utländska investerare gör storskaliga markuppköp, vilket påverkar lokala jordbrukare och har förödande konsekvenser för kvinnor och barn.
25. Europaparlamentet beklagar att de föreslagna målen inte tar hänsyn till hur miljöhoten påverkar just kvinnors och flickors liv eller kvinnors och flickors specifika bidragande roll i arbetet för hållbarhet och fred. Parlamentet understryker vikten av att jämställdhetsintegrera alla framtida mål för hållbar utveckling och att ställa upp specifika mål för kvinnor och flickor.

26. Europaparlamentet anser att det är oerhört viktigt att utarbeta en global finansieringsram med ett inbyggt jämställdhetsperspektiv – för EU:s del med användning av Europeiska utvecklingsfonden – i syfte att uppnå de nya målen för hållbar utveckling.
27. Europaparlamentet insisterar på att man måste ta hänsyn till kvinnliga jordbrukares specifika behov, särskilt med beaktande av frågor kring livsmedelstrygghet.
28. Europaparlamentet begär att jämställdhet integreras som en övergripande fråga i miljö- och klimatpolitiken, hela vägen från genomförande till utvärdering, så att man får fram fakta som kan ligga till grund för en utvärdering och förbättring av politiken. Vidare betonar parlamentet att EU mot bakgrund av klimatförändringarnas tydliga jämställdhetsdimension sett till både effekter och lösningar bör insistera på ett jämställt tillvägagångsätt som bygger på delaktighet och rättigheter, i syfte att åstadkomma en påtagligt förbättrad jämställdhet i fråga om tillgången till och kontrollen över resurser för anpassning till klimatförändringarna samt en jämn könsfördelning i det klimat- och katastrofrelaterade beslutsfattandet på alla nivåer.
29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inkludera sexuell och reproduktiv hälsa och därmed sammanhängande rättigheter i sin nästa hälsostrategi för EU, eftersom utvecklingsramen efter 2015 kommer att bli en universell agenda för global utveckling.
30. Europaparlamentet anser att man inom den nya globala utvecklingsramen bör fortsätta att eftersträva och prioritera målet att alla ska ha tillgång till reproduktiv hälsa och tillhandahålla proportionerligt ekonomiskt stöd till familjeplanering.
31. Europaparlamentet betonar att universell respekt för och tillgång till sexuella och reproduktiv hälsa och därmed sammanhängande rättigheter bidrar till uppnåendet av alla hälsorelaterade millennieutvecklingsmål: prenatal sjukvård samt kapacitet att undvika högriskförlossningar och minska spädbarns- och barnadödligheten. Parlamentet påpekar att familjeplanering, mödrahälsa och säkra aborter på ett viktigt sätt bidrar till att rädda kvinnoliv.
32. Europaparlamentet efterlyser specifika EU-projekt för främjande av sexuella och reproduktiv hälsa och därmed sammanhängande rättigheter i mindre utvecklade länder i syfte att förebygga dödsfall i samband med graviditet och förlossning.
33. Europaparlamentet efterlyser en ny global ram som skapar ett rättvisare och hållbarare handelssystem som bygger på dialog, öppenhet och respekt och som strävar efter ökad rättvisa i den internationella handeln. Parlamentet anser att rättvis handel är ett exempel på ett framgångsrikt partnerskap som omfattar många aktörer runt om i världen och på olika nivåer i leveranskedjan och som ger missgynnade producenter, i synnerhet kvinnor, marknadstillträde samt garanterar hållbara försörjningsmöjligheter, respekterar arbetsnormerna, stegvis avskaffar barnarbete och främjar miljövänliga jordbruks- och produktionsmetoder.
34. Europaparlamentet anmodar EU och medlemsstaterna att genomföra en omfattande översyn av handlingsplanen från Peking i samband med tjugotoårsdagen av dess antagande, som infaller 2015.

35. Europaparlamentet insisterar på att kvinnor måste betraktas som aktörer i utvecklingen och därför måste konsulteras, inte minst genom civilsamhällets organisationer.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	6.11.2014
Slutomröstning: resultat	+ : 28 - : 4 0 : 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Daniela Aiuto, Maria Arena, Beatriz Becerra Basterrechea, Malin Björk, Anna Maria Corazza Bildt, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Elisabeth Köstinger, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Barbara Matera, Angelika Mlinar, Maria Noichl, Marijana Petir, Terry Reintke, Liliana Rodrigues, Michaela Šojdrová, Ernest Urtasun, Ángela Vallina, Elissavet Vozemberg, Jadwiga Wiśniewska, Anna Záborská, Jana Žitňanská
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Mariya Gabriel, Arne Gericke, Sophia in 't Veld, Kostadinka Kuneva, Constance Le Grip, Elly Schlein, Dubravka Šuica, Monika Vana
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 200.2)	Hugues Bayet, Rosa D'Amato, Michela Giuffrida, Edouard Martin

SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP

Ja-röster: 24	<p>PPE: Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, György Schöpflin, Davor Ivo Stier, Bogdan Brunon Wenta, Joachim Zeller</p> <p>S-D: Doru-Claudian Frunzuliță, Juan Fernando López Aguilar, Louis-Joseph Manscour, Linda McAvan, Norbert Neuser, , Elly Schlein, Pedro Silva Pereira</p> <p>ECR: Nirj Deva, Arne Gericke</p> <p>ALDE: Catherine Bearder, Charles Goerens, Paavo Väyrynen</p> <p>GUE/NGL: Kostas Chrysogonos, Lola Sánchez Caldentey,</p> <p>Verts/ALE: Heidi Hautala, Maria Heubuch</p> <p>EFDD: Ignazio Corrao</p>
Nej-röster: 3	<p>EFDD: Nathan Gill</p> <p>NI: Louis Aliot, Hans Jansen</p>
Nedlagda röster: 1	<p>PPE: Anna Záborská</p>

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	11.11.2014
Slutomröstning: resultat	+: 24 -: 3 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Louis Aliot, Kostas Chrysogonos, Ignazio Corrao, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzuliță, Nathan Gill, Charles Goerens, Heidi Hautala, Maria Heubuch, Hans Jansen, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Linda McAvan, Norbert Neuser, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, György Schöpflin, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Catherine Bearder, Juan Fernando López Aguilar, Louis-Joseph Manscour, Joachim Zeller
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 200.2)	Arne Gericke